

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2013 r. — Matratzen Concord przeciwko OHIM — KBT (ARKTIS)

(Sprawa T-258/13)

(2013/C 207/70)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Matratzen Concord GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Selting)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (Locarno, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 marca 2013 r. w sprawie R 2133/2011-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „ARKTIS” dla towarów z klas 20 i 24 — wspólnotowy znak towarowy nr 2 818 680

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Nieużywanie, zgodnie z art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe uwzględnienie wniosku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2013 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-259/13)

(2013/C 207/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, D. Colas et C. Candat, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2013/123/UE z dnia 26 lutego 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w części, w której wyłącza wydatki poniesione przez Republikę Francuską w ramach pomocy „Indemnités compensatoires des handicaps naturels” (dodatki wyrównawcze z tytułu niekorzystnych warunków naturalnych, zwanej dalej „pomocą ICHN”) francuskiego planu rozwoju obszarów wiejskich w latach 2007–2013 z tytułu lat budżetowych 2008 i 2009;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji 2013/123/UE z jednej strony w zakresie, w jakim wyłącza z finansowania Unii Europejskiej część wydatków poniesionych przez Republikę Francuską w ramach pomocy ICHN na owce, które nie są zgłoszone do pomocy na owce, a z drugiej strony w zakresie, w jakim wyłącza z finansowania Unii Europejskiej część wydatków poniesionych przez Republikę Francuską w ramach pomocy ICHN na bydło, które było poddane kontrolom na miejscu z tytułu kontroli identyfikacji zwierząt lub kontroli premii za bydło;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10 ust. 2 i 4 i art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 1975/2006 (!): Komisja uznała, że rząd francuski uchybił swoim zobowiązaniom w zakresie kontroli, gdyż w odniesieniu do bydła i owiec, dla których wniesiono o premie za owce, nie dokonała przeliczenia tych zwierząt w trakcie kontroli na miejscu z tytułu pomocy ICHN. Zarzut ten dzieli się na dwie części, w których skarżąca podnosi:

— że obowiązek przeliczenia zwierząt podczas kontroli na miejscu z tytułu pomocy ICHN jest sprzeczny z charakterem ciągłości kryterium gęstości obsady i zasadą równego traktowania oraz

— że Komisja błędnie zinterpretowała art. 10 ust. 2 i 4 i art. 14 ust. 2 rozporządzenia 1975/2006, uznając, że francuski system kontroli nie jest odpowiedni dla zweryfikowania poszanowania kryterium obsady.